

JUSTITSMINISTERIET

Udlændingeafdelingen

Folketinget
Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik
Christiansborg
1240 København K

Dato: 1. februar 2013
Kontor: Kontoret for Humanitært
ophold og udsendelser
Sagsbeh: Caroline Elmberg
Sagsnr.: 2013-0032-0556
Dok.: 645829

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 183 (Alm. del), som Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik har stillet til justitsministeren den 27. december 2012. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Johanne Schmidt-Nielsen (EL).

Morten Bødskov

/

Pernille Breinholdt Mikkelsen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 183 (Alm. del) fra Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik:

”Vil ministeren kommentere Informations artikel "Det værste er, at jeg er flygtet til et vestligt land" fra 18. december 2012 (<http://www.information.dk/320416>) og forholde sig til, om den særlige praksis for enlige afghanske kvinder (beskrevet i praksisnotatet om humanitær opholdstilladelse) anvendes for snævert, når kvinder som beskrevet i artiklen får afslag på humanitær opholdstilladelse med henvisning til, at de har et netværk i Afghanistan, når de netop er flygtet fra dette netværk, fordi det udsætter dem for vold, undertrykkelse og forfølgelse?”

Svar:

Jeg kan oplyse, at der ifølge udlændingelovens § 9 b, stk. 1, kan gives opholdstilladelse til udlændinge, hvis ”væsentlige hensyn af humanitær karakter afgørende taler for at imødekomme ansøgningen”.

Ministeriet har i den forbindelse en særlig praksis for afghanske statsborgere, hvorefter der kan meddeles humanitær opholdstilladelse til familier eller enkeltpersoner fra Afghanistan, der som følge af helbredsmæssige forhold – som ikke i sig selv vil kunne begrunde humanitær opholdstilladelse – vil være i en særligt sårbar situation ved en tilbagevenden til Afghanistan, til enlige kvinder uden mandlige familiemedlemmer eller socialt netværk i Afghanistan, eller til enlige kvinder med mindreårige børn uden mandlige familiemedlemmer eller socialt netværk i Afghanistan.

I netværksvurderingen indgår, om netværket har evne til at yde beskyttelse for ansøgeren. Det påhviler i overensstemmelse med dansk rets almindelige bevisbyrdefordeling og under henvisning til udlændingelovens § 40, stk. 1, 1. pkt., normalt ansøgeren selv at sandsynliggøre eller fremlægge dokumentation for, at et eksisterende netværk i hjemlandet ikke kan yde den nødvendige beskyttelse.

Ved ministeriets vurdering af, hvorvidt der i den konkrete sag eksisterer et netværk, tager ministeriet udgangspunkt i oplysningerne afgivet af ansøger i den konkrete sag. Såfremt ansøgeren som asylmotiv har anført, at hun ved en tilbagevenden til Afghanistan frygter asylrelevant forfølgelse fra sin familie eller netværk i hjemlandet, lægger ministeriet endvidere Flygtningenævnets vurdering af asylmotivet til grund for afgørelsen.

Hvis Flygtningenævnet i afgørelsen har afvist ansøgers forklaring om, at ansøger reelt er eller har været forfulgt af sin familie i hjemlandet, idet Flygtningenævnet har anset forklaringen for utroværdig, henholder ministeriet sig til Flygtningenævnets vurdering.

Ministeriet vurderer herefter – med henvisning til Flygtningenævnets afgørelse – at den familie, ansøger har henvist til under asylsagen, udgør et socialt netværk i Afghanistan, og at ansøger af den grund ikke er at anse som en enlig kvinde uden mandlige familiemedlemmer eller socialt netværk i Afghanistan, hvorfor ansøger heller ikke er omfattet af ministeriets særlige praksis.

Det bemærkes endelig, at den i artiklen nævnte persons ansøgning om humanitær opholdstilladelse er under behandling i Justitsministeriet.